ده بار و میگفت سبحان الله یا سبحان الملک القدوس ده بار و استغفر الله ده بار قوله
حمد کهلم و در نسخه ایست به تشدید میم وَقَالَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی وَاهْدِنِی
وَارْزُقْنِی وَعَافِنِی عَشْرًا حب یعنی در سنن ابی داود و نسائی
و ابن ماجه و مصنف ابن ابی شیبه مرویست نیز از حضرت عائشه رض که میگفت رسول
خدا این دعا که یا خدایا بیامرز گناه مرا و هدایت کن مرا بسوی شرایع دین قویم
و ثابت دار مرا بر صراط مستقیم و روزی کن مرا حلال طیب و سالم دار مرا از بلاهای
دنیوی که مانع اند از عطای اخروی قوله عشرا الیه در صحیح ابن حبان مرویست
نیز از حضرت عائشه رضی الله عنها زیادة لفظ عشرا الیه رسول خدا اللهم اغفر لی
دو ده بار میگفت مصنف رحمه الله اگر من صحیح ابن حبان را در موارد [illegible]
ما لاقیه مرقوم شود بهتر می بود در شرح است که قال ابن الهمام ظاهر کلام المبسوط ان
منتهی تهجده علیه السلام ثمان رکعات و اقله رکعتان فانه قال روی انه صلی الله علیه وسلم
کان یصلی من اللیل خمس رکعات سبع رکعات تسع رکعات احدی عشرة رکعة ثلث
عشرة رکعة فالذی قال خمس رکعات رکعتان صلوة اللیل وثلاث وتر و کذا البقیة
لکن فی روایة ابی داود قالت عائشة رض لم یکن یوتر بانقص من سبع ولا باکثر من
والنسائی من حدیث ام سلمة قالت کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یوتر بثلث
عشرة رکعة فلما کبر وضعف اوتر بسبع لکن الی صفة صلوة اللیل فی حقنا السنیة او
الاستحباب تتوقف علی صحتها فی حقه علیه السلام فان کانت فرضا فی حقه فهی مندوبة
فی حقنا لان الادلة القولیة فیها انما تفید الندب والمواظبة الفعلیة لیست علی تطوع
لیکون سنة فی حقنا وان کانت تطوعا فسنة لنا قد اختلف العلماء فی ذلک فذهب
طائفة الی انه فرض علیه وعلیه کلام الاصولیین من مشایخنا و تمسکوا بقوله تعالی قم اللیل

الا قلیلا

الا قلیلا و قالت طائفة تطوع لقوله تعالی ومن اللیل فتهجد به نافلة لک والاولون
قالوا لا منافاة لان المراد بالنافلة الزائدة ای زائدة علی ما فرض علی غیرک ای
تهجد فرضا زائدا علی الصلوات فرض علی غیرک ورد بانه یبطل التقیید بالمجرور فانه اذا کان
النفل المتعارف یکون کذلک له ولغیره و اسند عن مجاهد والحسن وانما [illegible]
تسمیتها نافلة باعتبار کونه فی حقه علیه السلام نافلة فی رفع الدرجات بخلاف غیره
فانها عامله فی تکفیر السیئات لکن فی روایة مسلم و ابی داود والنسائی عن سعد بن
هشام قال قلت لعائشة یا ام المؤمنین اخبرینی عن خلق رسول الله صلی الله علیه وسلم
قالت الست تقرأ القرآن قلت بلی قالت فان خلق نبی الله کان القرآن قال
فهممت ان اقوم ولا اسأل احدا عن شیء حتی اموت ثم بدا لی حتی اموت ثم
بدا لی فقلت انبئینی عن قیام رسول الله صلی الله علیه وسلم فقالت الست تقرأ یا
ایها المزمل قم اللیل الا قلیلا قلت بلی قالت فان الله افترض قیام اللیل فی اول
هذه السورة فقام نبی الله صلی الله علیه وسلم حولا وامسک الله خاتمتها اثنی عشر شهرا
فی السماء حتی انزل الله فی آخر هذه السورة التخفیف فصار قیام اللیل تطوعا بعد
فریضة الحدیث فهذا یقتضی انه نسخ وجوبه عنه علیه السلام وَيَتَعَوَّذُ
بِاللّٰهِ مِنْ ضِيقِ الْمَقَامِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عشرا حب ضیق بکسر
قد و تشدید تنگی و مکان از باب ضرب یعنی در سنن ابوداود و نسائی و ابن
ماجه و مصنف ابن ابی شیبه مرویست نیز از حضرت عائشه رضی الله عنها که ده بار
می طلبید رسول خدا از تنگی مکان در روز قیامت زیرا که مردم از شدت آن تنگی
آرزو در رفتن در دوزخ خواهند کرد پس یوم القیمة ظرف ضیق است نه ظرف مقام
ای اسم مکان است قوله عشرا الیه در صحیح ابن حبان نیز مرویست از حضرت عائشه